

ГАЛЮ

Дъдо Еню стана още преди изгрѣвъ-слѣнце. Той вдигна капацитетъ на старата работилница за шарлаганъ. Свѣтлината нахлу вжтре и предметите почнаха да се виждатъ и очертаватъ.

Дъдо Еню отиде при фурната, дето се печеха ядкитѣ. Той извади една тава, пълна съ препечени ядки и я изсипа въ голѣмия сандъкъ надъ воденичните камъни. Сандъкътъ е съ тѣсенъ отворъ отдолу и е закованъ съ дъски тѣкмо надъ камъните, които сѫ поставени единъ въ други. Старецътъ извади отъ фурната друга тава. И нея изсипа въ сандъка. После трета, четвърта, докато го напълни. Тогава дъдо Еню отиде при коня, що стоеше вързанъ вънъ до вратата. — Хайде, Галъо, — рече той и потупа коня по гърба, — хайде, да почваме.

Старецътъ впрегна коня за единъ дървенъ пржть, прикрепенъ о горния камъкъ и извика: — Дий, Галчо!

Конътъ тръгна полека около камъните. Завъртѣ се само горниятъ камъкъ. Едно дървено чукче заудря сандъка и ядкитѣ западаха въ дупката на горния камъкъ. Следъ малко отъ страничния улей на долния камъкъ потече орѣховото масло и почна да се стича въ тенекията, която дъдо Еню бѣ подложилъ подъ улея.

Дъдо Еню напълни изпразнените тави съ ядки и ги пъхна отново въ фурната. После излѣзе предъ вратата, погледна нагоре-надоле по пжтя и влѣзе пакъ въ работилницата. Конътъ обикаляше бавно. Дъдо Еню надникна въ тенекията, дето се стичаше орѣховото масло и рече:

— Карай, Галчо! Слѣнцето се издига вече надъ гората. Скоро ще дойдатъ малките господарчета. И Ваню, и Ради и Колчо. Ще зацѣркатъ като птички. Ще имъ дадемъ ядчици. И тѣ ще скачатъ и ще се радватъ. Ще се радваме и ние съ тебе.

Конътъ, както вървѣше, наостри уши и поклати глава.

Отвѣнъ се чуха детски гласове. Дъдо Еню отиде къмъ вратата. Тритъ момчета на господаря влѣзоха шумно и се развикаха:

— Дъдо Еньо, ядчици! — Ама отъ топличките!

А дъдо Еню ги срѣща ужъ сърдито:

— Пакъ ли? И толкова рано. Не ви давамъ. Ей на — и Галю не дава. Нали, Галчо?

Конътъ спрѣ, изправи хубавата си глава и очите му свѣтнаха като вжглени. Той загледа момчетата, завъртѣ глава и тропна съ кракъ. Така той изказваше своята ра-